

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 638/2017
24.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Константиновић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Веселиновић, адвокат из ..., ради вршења родитељског права и издржавања, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 609/16 од 25.11.2016. године, у седници одржаној 24.05.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 609/16 од 25.11.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину, Судске јединице у Ћуприји П2 106/16 од 31.08.2016. године, у првом ставу изреке, одлучено је да се дете странака, малолетна ВВ, рођена ... године, повери на самостално вршење родитељског права тужили АА, мајци детета. У другом ставу изреке, одлучено је да ће се лични односи малолетне ВВ са туженим одвијати сваког непарног викенда у месецу у дане субота или недеља, у играоници „ГГ“ у ..., с тим што ће се одржавање личних контаката између детета и туженог у периоду до 01.10.2016. године одвијати од 18,30 часова до 20,30 часова, а од 01.10.2016. године, од 14,00 часова до 16,00 часова, и то у присуству тужиле, уз обавезну претходну најаву туженог тужили седам дана пре виђања о тачном дану виђања. У трећем ставу изреке, тужени је обавезан да доприноси издржавању малолетне ВВ, износом од 11.000,00 динара месечно, почев од 10.03.2016. године, као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови, до петог дана у месецу за текући месец као и да плати заостале износе на означени рачун законске заступнице малолетног детета. У четвртном ставу изреке, обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 15.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 609/16 од 25.11.2016. године, преиначена је пресуда Основног суда у Параћину, Судске јединице у Ћуприји П2 106/16 од 31.08.2016. године у трећем ставу изреке, тако што је делимично усвојен тужбени захтев тужиље, па је обавезан тужени да на име доприноса издржавању малолетне ВВ, плаћа месечно по 8.000,00 динара почев од 10.03.2016. године, па убудуће док за то постоје законски услови, до петог дана у месецу за текући месец, као и да јој плати заостале износе рата на означени рачун, а одбијен је тужбени захтев за још 3.000,00 динара месечно као неоснован, док је првостепена пресуда укинута у другом и четвртном ставу изреке и у овим деловима је предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против наведене другостепене пресуде, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку, па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила и тужени су живели у ванбрачној заједници у ... у кући туженикових родитеља, током 2015. године. Малолетна ВВ, заједничко дете странака, рођена је ... године и од рођења живи са тужиљом. Тужени је током трудноће тужиље као и након порођаја посећивао тужиљу и одржавали су међусобне односе, али су неколико месеци касније потпуно прекинули контакте. Тужила и тужени су сагласни да тужила самостално врши родитељско право над малолетном ВВ. Тужила је рођена ... године, ... је, живи у ... у својој кући, а током трудноће и четири месеца након порођаја, живела је код родитеља, када су јој они помагали око детета. Њена зарада је износила око 62.000,00 динара, али тренутно остварује износ од 30.400,00 динара месечно као накнаду за време породилског одсуства. Тужени је рођен ... године, живи у ..., у кући коју дели са родитељима и са којима дели трошкове становања. Био је запослен у „ДД“ ... до 24.06.2016. године. Тада му је престао радни однос и сада прима накнаду за незапослена лица од Националне службе за запошљавање у износу од 26.911,28 динара месечно. Осим према малолетној ВВ нема других обавеза издржавања. Тужени је подигао и кредите из касе узајамне помоћи у фирми у којој је радио, које отплаћује, а рата за кредит износи око 20.000,00 динара месечно.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилна је одлука другостепеног суда.

Одредбом члана 160. Породичног закона, прописано је, у првом ставу, да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. У другом ставу овог члана је прописано да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања. У трећем ставу истог члана је прописано да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за

запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. У четвртом ставу овог члана је прописано да минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за храњенике, односно за лица на породичном смештају, периодично утврђује Министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са законом. Одредбом члана 162. Породичног закона, прописано је, у трећем ставу, да ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања.

У конкретном случају, правилан је закључак другостепеног суда, а имајући у виду све околности које су утврђене, као и критеријуме за процену потреба малолетног детета – узраст детета, могућности туженог - да је тужени у могућности да плаћа на име издржавања детета 8.000,00 динара месечно. Побујана одлука донета је у складу са цитираним одредбама, притом је вођено рачуна и о минималној суми издржавања из члана 160. став 4. наведеног закона, па је висина издржавања одређена у свему у складу са одредбама члана 160. – 162. Породичног закона. Другостепени суд је за овакву одлуку дао потпуне разлоге, које овај суд у свему прихвата као правилне, па су стога супротни наводи ревизије неосновани.

На основу члана 414. ЗПП донета је одлука као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић